

فوتبال جهان

افزایش شانس بوندس لیگا

برای کسب سهمیه پنجم

با حذف اتلتیکو مادرید از گردونه رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا، آرزوی بوندس لیگا برای کسب سهمیه پنجم در فصل آینده به واقعیت نزدیک‌تر شد. شکست یک بر صفر اتلتیکو مقابل آرسنال، اسپانیا را در وضعیتی بحرانی قرار داده است؛ چرا که اکنون تنها رایو وایکنلو به عنوان نماینده اسپانیا در رقابت‌های اروپایی باقی مانده است. در مقابل، آلمان با داشتن هفت نماینده در فصول جاری، ضربه امتیازی مؤثرتری نسبت به اسپانیا در ارزش بیشتری در ارتقای جایگاه این کشور دارد. در حال حاضر تیم‌های لایپزیگ، لورکوزن، اشتوتگارت و هوفنهایم با حساسیت بالایی رقابت‌های بایرن مونیخ و فرایبورگ را دنبال می‌کنند. اگر بایرن بر پاری سن ژرمن غلبه کند و فرایبورگ نیز مقابل اسپورتینگ براگا به موفقیت برسد، بوندس لیگا قطعاً سهمیه پنجم را تصاحب خواهد کرد.

سیلی رودیگر و انزوای امپایه

رئال مادرید با یکی از پرشنس‌ترین دوران مدیریتی خود در سال‌های اخیر روبه‌رو است. گزارش‌های اخیر از درگیری فیزیکی آنتونیو رودیگر با آلوارو کارراس در تمرینات پرده برداشته است؛ اتفاقی که با وجود عذرخواهی مدافع آلمانی، نشان‌دهنده شکاف عمیق در فرختن است. همزمان، کیلیان امپایه به دلیل عملکرد ضعیف و رفتارهای حاشیه‌ای، تحت فشار شدید هواداران و رسانه‌ها قرار گرفته است. سفر تفریحی او به ساردینیا با نامزدش، در حالی که هم‌تیمی‌هایش برای آل کلاسیکو آماده می‌شدند، خشم هواداران را برانگیخته است. تاکنون بیش از ۲۵۰ هزار مادریدبست با امضای طوماری خواستار خروج امپایه شده‌اند؛ بازیکنی که متهم به خودمحوری و برهم زدن توازن تیم است. با توجه به جدایی احتمالی آلوارو آریولو در پایان فصل، شایعات بازگشت ژوزه مورینیو به سانتاگو برنابئو قوت گرفته است. «آقای خاص» در صورت بازگشت، با تیمی روبه‌رو خواهد بود که نه تنها در زمین مسابقه، بلکه در روابط انسانی داخل باشگاه نیز به یک بازسازی اساسی و فوری نیاز دارد.

حبس بازیکنان ماریس در کمپ تمرینی

باشگاه المپیک ماریس در اقدامی بی‌سابقه و جنجالی، بازیکنان خود را پس از شکست سنگین مقابل نانت، در مرکز تمرینی «روربت لویی درایفوس» قرنطینه کرد. حبس بیه، سرمربی تیم، در واکنش او و باشگاهش همراه شده است. ماجرا به دیدار اخیر آندورا مقابل آلباسته بازمی‌گردد؛ مسابقه‌ای که با شکست تیم پیکه به پایان رسید و پس از آن، اعتراضات تند او و برخی مدیران باشگاه به داور، به بحرانی جدی تبدیل شد. طبق گزارش رسمی داور، پیکه با حالتی تهدیدآمیز و با فریاد به سمت او حرکت کرده و در طول ورزشگاه، تا نزدیکی صورت داور پیش رفته است. او ضمن اعتراض شدید به قضاوت، جملاتی جنجالی و تند نیز بر زبان آورده که در گزارش مسابقه ثبت شده‌اند؛ از جمله هشدارهایی مبنی بر لزوم محافظت از داوران و حتی اظهاراتی با لحن تهدیدآمیز. این رفتارها، با ویژه در فضای ملتهب پس از بازی، نقش مهمی در صدور احکام انضباطی داشته‌اند.

بازداشت هوادار اورتون به دلیل توهین

باشگاه اورتون رسماً تأیید کرد که در جریان تساوی پرگل ۲-۲ مقابل منچسترسیتی در ورزشگاه «هیل دکنیون»، یک هوادار ۷۱ ساله به اتهام توهین نژادپرستانه به آنتوان سمیو، مهاجم غنایی سنی، بازداشت شده است. این اتفاق پس از گزارش‌های دقیق مأموران امنیتی و هواداران حاضر در ورزشگاه رخ داد و پلیس مریس ساید موفق شد پیش از سوت پایان بازی، فرد خاطی را شناسایی و دستگیر کند. سمیو که فصل درخشانی را در ترکیب سیتی سپری می‌کند، در این دیدار مهیج هدف شاعرهای نژادپرستانه قرار گرفت. باشگاه اورتون با انتشار بیانیه‌ای تند، ضمن محکوم کردن این رفتار، بر سیاست «حمل صفر» در قبال نژادپرستی تأکید کرد. فرد بازداشت شده اکنون با قید وثیقه و شروط سختگیرانه آزاد است؛ این شروط شامل ممنوعیت ورود به شعاع یک مایلی تمامی ورزشگاه‌های بریتانیا در روزهای بازی است.

عذرخواهی نیمار پس از جنجال در

تمرین سانتوس

نیمار، ستاره ۳۴ ساله تیم سانتوس برزیل، پس از حاشیه‌سازی در تمرین این تیم و درگیری با هم‌تیمی جوانش روبینیو جونیر، بابت رفتار خود عذرخواهی کرد. این اتفاق در تمرین روز یکشنبه رخ داد؛ جایی که گفته می‌شود نیمار در جریان یک تنش، به بازیکن ۱۸ ساله تیم سیلیا زده است؛ موضوعی که بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌ها داشت. در ادامه، روبینیو جونیر نسبت به این اتفاق واکنش نشان داد و همین مسأله باعث شد نیمار به صورت علنی موضع‌گیری کند. او با اشاره به شادی گل اخیرش که در آن روبینیو را در آغوش گرفته بود، اعلام کرد اگر اطرافیان این بازیکن انتظار عذرخواهی دارند، این کار را انجام می‌دهد.

نیمار همچنین تأکید کرد که چنین درگیری‌هایی در فوتبال طبیعی است و بزرگ‌نمایی این ماجرا بیشتر به دلیل شهرت او صورت گرفته است.

جشنی که ارزش ۲۰ سال صبر را داشت

روی خوش فوتبال به توپچی‌ها

گزارش یک

ایلیا بهزاد اول

خبرنگار

این روزها برای هواداران آرسنال مهم نیست که رسانه‌ها و هواداران رقیب درباره شادی افراطی آنها و سبک بازی نه چندان تهاجمی و جذاب میکل آرتا چه فکری می‌کنند. نگاه دیگران به آرسنال، کمترین اهمیت را برای توپچی‌ها دارد چرا که آنها در حال سپری کردن حساس‌ترین روزهای تاریخ باشگاه خود هستند و فاصله زیادی تا قهرمانی در لیگ برتر انگلیس پس از ۲۲ سال ناکامی و نخستین قهرمانی باشگاه در تاریخ لیگ قهرمانان اروپا باقی نمانده است. نحوه رسیدن به این دستاورد، برای آرسنالی‌ها کوچکترین اهمیتی ندارد وقتی که سال‌ها با کنایه از سوی رقیبا و رسانه‌ها، به ایستگاه پایانی خود نزدیک می‌شوند. پروژه میکل آرتا، تیم را در آستانه موفق‌ترین فصل تاریخ باشگاه قرار داده است. سه برزبان در لیگ برتر انگلیس و یک شب در حضور در بوداپست، قهرمانی لیگ برتر انگلیس و لیگ قهرمانان اروپا را برای آرسنال رقم خواهد زد و همه چیز برای سال‌های شکست خورده آرسنال پشت سر گذاشت، به بهترین شکل ممکن به پایان خواهد رسید.

۲۰ سال پس از شبی که تیری آنری و رفقا در پاریس مقابل بارسلونا از قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا باز ماندند، ورزشگاه امارات یک جشن بزرگ و تاریخی را پس از برد یک

بر صفر مقابل اتلتیکومادرید در یک بازی نزدیک پشت سر گذاشت. جشن بزرگ آرسنالی‌هایی که در اوایل فصل ۲۰۲۱-۲۰۲۲ لیگ برتر انگلیس با میکل آرتا، در منطقه خطر برای سقوط به چمپیونشیپ قرار داشتند اما مسیری که سرمربی اسپانیایی با پروژه طولانی خود پشت سر گذاشت، برتر که نهایتاً می‌توانست برای صعود به لیگ قهرمانان یا لیگ اروپا اصلی برای قهرمانی در لیگ برتر و لیگ قهرمانان اروپا تبدیل شده است. شاید بسیاری از صفحه‌های طنز در فضای مجازی یا هواداران رقیب، سه فصل ناکامی آرتا در قهرمانی لیگ برتر را به تمسخر بگیرند یا هنوز باور نداشته باشند که آرسنال، در تاریخ خود به این اندازه نزدیک به فتح هر دو جام نبوده اما واقعیت این است که پروژه آرتا، شب برداشت محصول نهایی خود رسیده و به شیرینی که آرسنالی‌ها در شمال لندن پشت سر گذاشتند، یک قدم باشکوه در این مسیر رویایی بزرگی بود که سال‌ها برای آن صبر کرده بودند.

شادی بزرگ در ورزشگاه امارات حتی ارزش ۲۰ سال صبر را برای آرسنالی‌هایی داشت که پیش از این در نیمه‌نهایی ۲۰۰۹، شکست مقابل منچستر یونایتد و در نیمه‌نهایی سال گذشته، شکست برابر پاری سن ژرمن را در این ورزشگاه تجربه کرده بودند. آرتا با همان سیستم ایده‌آل خود با مدیریت دقیق بازی بازیکنان و تقسیم انرژی آنها برای حضور در لیگ برتر، این برد را حفظ کرد و حالا تیمش بدون مصدومیت جدی، با به بازی حساس

شادی بزرگ

در ورزشگاه

امارات حتی

ارزش ۲۰ سال

صبر را برای

آرسنالی‌هایی

داشت که

پیش از این

در نیمه‌نهایی

۲۰۰۹، شکست

مقابل

منچستر یونایتد

و در نیمه‌نهایی

سال گذشته،

شکست برابر

پاری سن ژرمن

را در این

ورزشگاه تجربه

کرده بودند

روز یکشنبه مقابل وستهم در هفته ۲۶ لیگ برتر انگلیس خواهد گذاشت. دیداری که بی تردید با توجه به بازی در خانه رقیبی که برای جلویگیری از سقوط از لیگ برتر می‌جنگد، سخت‌ترین جام آرسنال برای تثبیت قهرمانی خود خواهد بود و پس از آن دو تقابل با برنلی سقوط کرده در خانه و دیدار با کریستال پالاس که سه روز بعد از مسابقه با آرسنال شانس حضور در فینال لیگ کنفرانس را دارد، چالش به مراتب کمتری نسبت به بازی با چکش‌ها دارد. اکنون هیچ چیز تمام نشده و برای آرسنال، وقت جشن گرفتن آغاز نشده است اما هواداران این تیم می‌دانند به همین موضوع هم افتخار کنند؛ اینکه تیم‌شان در این مقطع از فصل به کیفیت رسیدی که برای فتح لیگ برتر و لیگ قهرمانان می‌جنگد و نبرد برای فتح این دو جام، فرصتی را برای جشن و شادی به جا نمی‌گذارد.

رایس: اعتماد به نفس، کلید بازگشت آرسنال است

برش

دکلان رایس، هافبک محوری آرسنال، پس از پیروزی درخشان مقابل اتلتیکو مادرید، جو رختکن تیم را «سراسر از شور و اتحاد» توصیف کرد. رایس با تمجید از ثبات شخصیتی تیمش، تأکید کرد که توپچی‌ها پس از یک دوره فست موقت، دوباره راه پیروزی را یافته‌اند. او با اشاره به اهمیت حضور در فینال لیگ قهرمانان، این موفقیت را نتیجه کنترل کامل میکل آرتا بر روند آماده‌سازی تیم دانست. رایس همچنین با ستایش از مایلز لوتیس-اسکیلی، پدیده جوان آرسنال، او را نماد سختکوشی باشگاه معرفی کرد. این ستاره انگلیسی در بخش دیگری از صحبت‌هایش به تقابل حساس پیش‌رو با تیم سایقش، وستهم یونایتد، اشاره کرد و ادعان داشت که اگرچه دیدن وضعیت فعلی وستهم برایش دردناک است، اما به عنوان یک حرفه‌ای تمام توان خود را برای موفقیت آرسنال در مسیر قهرمانی لیگ برتر و اروپا به کار خواهد بست. او معتقد است در این مرحله از فصل، تمرکز ذهنی و اعتماد به نفس بازیکنان، تعیین‌کننده‌ترین فاکتور برای کسب عناوین دوگانه خواهد بود.

از رشتنا تا اینتر

روایت زندگی، رنج و وفاداری کریستین کیوو

چهره روز

در دل شهری کوچک و صنعتی در غرب رومانی، جایی میان کوه‌ها و خاطرات تلخ دوران کمونیسم، داستانی شکل گرفته که امروز به یکی از چهره‌های مهم فوتبال اروپا گره خورده است؛ داستانی زندگی کریستین کیوو، سرمربی کنونی اینتر که ریشه‌هایش در شهر رشتنا همچنان زنده و تأثیرگذار باقی مانده است.

رشتنا، شهری با حدود ۶۰ هزار نفر است. اگرچه در ابتدای فصل اعلام شده بود که او سمت رسمی مدیریت ندارد، اما بررسی‌های کمیته نشان داد که پیکه عملاً نقش مدیریتی در باشگاه ایفا می‌کند. حضور مداوم او در مناطق متنوعه ورزشگاه، همراهی با مدیران رسمی و دخالت در امور باشگاه، همگی نشان‌دهنده نفوذ مستقیم او در ساختار مدیریتی آندورا بوده است. به همین دلیل، کمیته انضباطی او را مشمول قوانین مجازات‌های رسمی دانست. این پرونده، علاوه بر پیامدهای انضباطی، بازتاب گسترده‌ای در فوتبال اسپانیا داشته و بار دیگر بحث رفتار مدیران و بازیکنان سابق با داوران را به صدر اخبار بازگردانده است. اکنون آندورا نه تنها باید با تبعات این حواشی کنار بیاید، بلکه تحت نظارت جدی‌تری نیز قرار گرفته و کوچکترین تخلف بعدی می‌تواند او را به زندان یا حبس سزایی برای این باشگاه به همراه داشته باشد.

کودکی کیوو در شرایطی دشوار سپری شد. او در دورانی رشد کرد که حتی دسترسی به تلویزیون برای تماشای فوتبال وجود نداشت و زندگی روزمره تحت تأثیر محدودیت‌های شدید اقتصادی و اجتماعی بود. با این حال، فوتبال همیشه بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی‌اش بود. روایت‌هایی از آن دوران نقل می‌شود که نشان‌دهنده اراده و شخصیت خاص اوست؛ از جمله بازی کردن با دست شکسته و به ثمر رساندن سه گل در یک مسابقه، یا مشارکت در فعاات‌های داوطلبانه برای کمک به خانواده‌های آسیب‌دیده پس از انقلاب.

کیوو فوتبال حرفه‌ای را از تیم محلی CSM رشتینا آغاز کرد؛ باشگاهی با رنگ‌های قرمز و مشکی که هنوز پدرش قول داده بود که فوتبالیست نشود. این تیم امروز به نام پدرش، میرچا کیوو، نامگذاری شده و مجسمه‌ای از او در ورودی آن قرار دارد؛ نشانه‌ای از پیوند عمیق خانواده کیوو با این شهر. یکی از به یادماندنی‌ترین لحظات دوران ابتدایی او، گلی بود که پس از درگذشت پدرش به ثمر

رساند؛ گلی که با اشک و احساسات عمیق همراه شد و ورزشگاه را به وجد آورد. شخصیت کیوو، ترکیبی از فروتنی، سکوت و پشتکار توصیف می‌شود. هم‌تیمی‌ها و مدیران سابق او از بازیکنی یاد می‌کنند که با وجود پیشنهادهای متعدد از باشگاه‌های مختلف، تنها به دنبال رسیدن به سطح اول فوتبال ایتالیا بود؛ هدفی که در نهایت با تلاش و تمرکز به آن دست یافت.

با وجود تمام موفقیت‌ها، ارتباط او با زادگاهش هرگز قطع نشده است. روایت‌هایی وجود دارد که می‌گویند کیوو گاه به‌طور مخفیانه برای دیدن پدرش در مزار پدرش گل می‌گذارد و بی‌سروصدا شهر را ترک می‌کند. شاید این داستان‌ها رنگی از افسانه داشته باشند، اما برای مردم این شهر، کاملاً باورپذیر است. داستان کریستین کیوو، تنها روایت یک فوتبالیست موفق نیست بلکه حکایت وفاداری به ریشه‌ها، پایبندی به یک وعده و عبور از سخت‌ترین شرایط برای رسیدن به قله است.

بار با انقلاب در ترکیب اتلتیکو، این تیم را در جمع مدعیان لیگ و اروپا زنده نگه داشته است اما شاید این بازی، پایانی بر فلسفه‌ای از بازی باشد که مرد آرزوتینی سعی داشته در سال‌های اخیر از آن فاصله بگیرد و این شب تلخ در لندن، می‌تواند میخ آخر بر تابوت فلسفه دفاعی سیمئونه باشد.

اتلتیکو در

نیمه دوم به

گل نیاز داشت

اما تعویض

همزمان

آنتوان

گریزمان و

خولیان آلوارز،

عملاً زهر خط

حمله اتلتیکو

در ۲۵ دقیقه

پایانی بازی را

گرفت

بازنده قابل احترام و فلسفه رو به افول سیمئونه

شب تلخ لندن، آغاز انقلاب در اتلتیکو؟

نگاه

شکست مقابل سوسیداد در فینال کوپا دل ری رویای قهرمانی داخلی را بر باد داد و پس از آن نمایش بی‌رقی در خانه آرسنال، مانع از صعود به فینال برای سومین بار در دوران حضور دیگو سیمئونه شد. با این حال هواداران اتلتیکو که کیلومترها تا لندن برای یک پیروزی تاریخی سفر کرده بودند، با تشویق تیم پس از شکست در خانه حریف، نمایش قابل احترام در این فصل لیگ قهرمانان اروپا را ستودند. بی‌تردید آنچه اتلتیکومادرید در این فصل لیگ قهرمانان اروپا با حذف کردن بارسلونا و تقابل شانه به شانه نیمه دوم بازی برگشت نشان داده گذشت، عملکردی قابل احترام بود. اتلتیکو از لحاظ مالی و قدرت

بازیکنان، قابل مقایسه با تیمی نیست که در نیمه دوم دهه ۲۰۱۰ اروپا شده بود و ترکیب این تیم را نمی‌توان با سایر مدعیان حاضر در لیگ قهرمانان اروپا مقایسه کرد اما کارشناسان فوتبال نیز در بازی برگشت، انتظار یک رویکرد جسورانه‌تر از سیمئونه را داشتند. اتلتیکو در نیمه دوم به گل نیاز داشت اما تعویض همزمان آنتوان گریزمان و خولیان آلوارز، عملاً زهر خط حمله اتلتیکو در ۲۵ دقیقه پایانی بازی را گرفت؛ خط حمله‌ای که در بازی رفت و دقیقاً ابتدایی نیمه دوم بازی برگشت نشان داده بود که توان ایجاد فشار روی دروازه آرسنال را دارد.

می‌آورد، می‌توانست نتیجه را تغییر دهد. با این حال سیمئونه، چیزی برای از دست دادن نداشت و انگار که یک حذف قابل احترام به عنوان بازنده سربلند را به ریسک تجربه یک شکست تلخ و قاطع ترجیح داده بود. سیمئونه که اخیراً از ۱۰۰۰ بازی به عنوان سرمربی در دوران حرفه‌ای خود عبور کرده، چندین